

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 474/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ж., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж., адвоката В.И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1030/14 од 05.08.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 363/15 од 28.12.2015. године, у седници већа одржаној 26.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1030/14 од 05.08.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 363/15 од 28.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 1030/14 од 05.08.2015. године, окривљени С.Ж., оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од једне године не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати, на име трошкова кривичног поступка, износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Виши суд у Крушевцу пресудом Кж1 363/15 од 28.12.2015. године, је делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног С.Ж. преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације дела, тако што је окривљеног за радње наведене у изреци првостепене пресуде огласио кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, задржавајући као правилно изречену кривичну санкцију из првостепене пресуде, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног С.Ж., адвокат В.И., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2), члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи нижестепене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да наведене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж. је недозвољен.

Бранилац окривљеног С.Ж. у захтеву за заштиту законитости указује да је првостепена пресуда донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, јер је изрека првостепене пресуде неразумљива, с обзиром да се у њој наводи да је окривљени прекорачењем граница својих службених овлашћења прибавио корист и предузећу „А. д.“ као и власнику тог предузећа Д.Ј., због чега је нејасно коме је извршењем предметног кривичног дела прибављена корист, коју повреду закона је, према наводима захтева учинио и другостепени суд тиме што је у образложењу пресуде навео да је изрека првостепене пресуде разумљива налазећи да су наведено приватно предузеће и њен власник у истом статусу. Поред тога бранилац у захтеву наводи и то да је изрека првостепене пресуде неразумљива и због тога што у истој није означено да ли је окривљени закључењем предметног уговора без спроведеног поступка лицитације нанео штету Јавном предузећу „П.ц“.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је првостепеном пресудом учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер пресуда не садржи разлоге о правној оцени дела нити разлоге о постојању директног умишљаја као облика виности код окривљеног што је суд био дужан да учини у смислу члана 428. став 8. ЗКП.

Указујући на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву истиче да су нижестепени судови применили закон који се није могао применити будући да је након изведеног доказног поступка у потпуности утврђено чињенично стање према коме је окривљени у својству директора ЈП „П. ц.“ закључио уговор о закупу са Предузећем „А. д.“, са намером да наплатом закупнине свом предузећу умањи штету која је проузрокована у ранијем периоду, незаконитим поступањем других субјеката у чему је неспорно успео, те да је следствено томе погрешан закључак да се у радњама окривљеног стичу обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је у конкретном случају неспорно утврђено да окривљени није поступао у сопственом или интересу Предузећа „А. д.“ већ у интересу своје службе, односно свог предузећа које је заступао што упућује на закључак да код окривљеног није постојала намера да себи или другом прибави корист, односно да исти није

поступао са директним умишљајем. Поред тога, бранилац истиче и то да услед закључења предметног уговора о закупу за Јавно предузеће „П. ц.“ није наступила штета, већ је ово предузеће остварило закониту корист, па стога, према ставу браниоца, изостанак штетне последице указује на непостојање предметног кривичног дела.

Изнетим наводима захтева, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног иако формално истиче повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, у суштини цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке, а везано за постојање умишљаја код окривљеног да закључењем предметног уговора о закупу пословног простора без спровођења надметања прибави корист приватном предузећу „А. д.“ и њеном власнику Д.Ј., а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама чиме оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, као ни због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.Ж., оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.